

...А МИ ЗВІТУЄМО

Творче звітування колективів художньої самодіяльності району продовжується. Сьогодні ми розповідаємо про те, як відгомоніли ще кілька свят.

МАЛИНІВКА. В цей день фойє сільського клубу нагадувало справжній музей. Тут рушники, там — вишивки, зооку — серветки...

Взяти хоча б експонати сім'ї Мищуків, вони — вчителі, але мистецтву віддають весь свій вільний час. Ольга Олександрівна вишиває чудові рушники. Євген Михайлович — майстер різьби. Їх дочки філігранно володіють технікою випалювання по дереву. Ну, а старовинна скатертина — реліквія бабусі Ганни.

Своєю оригінальністю і неповторністю полонили малинівців серветки О. В. Міщук. Ольга Василівна навіть назви їм підшукала — «Христос воскрес» і «З Різдом Христовим».

Цікаві за своєю індивідуальністю доріжки, рушники і наволочки пенсіонерки О. Ткачук. Гармонійним поєднанням кольорів відмічені вишивки О. Г. Нестерук, Г. П. Садовчук, С. К. Семенюк, О. І. Шандрук.

Піднімається завіса. На сцені — інтер'єр селянської хати: стіл, застелений скатертиною, лави. За столом — Господар (В. Пивоварчук) і Господиня (Т. Деніга). На лаві — учасниці фольклорного ансамблю Є. Кравчук, О. Деніга, У. Данилець, Н. Мартинчук, Ю. Придоус та Л. Андрійчук.

Звучать пісні. Затим голос подає гармошка, і до хати входять хлопці та дівчата. Двоє з них — О. Марчук і З. Кулик — затагують нову пісню. Через деякий час на сцені з'являється Дід (О. А. Міщук). Він розповідає всім, які вечорниці були за його молодості.

Кілька слів про жінок, що співають в ансамблі. Вони — пенсіонерки, співають у церковному хорі. Любов до пісні об'єднує їх, вносить у життя заряд бадьорості, вневності. Пісня для них — життєва потреба.

ДРОЗДІВ. Концертну програму розпочав місцевий поет М. Марчук. Він прочитав вірші «Україно моя», «Моє село», «Живи, людино», «Хліб». Затим «слово взяв» жіночий ансамбль. Він виконав українські народні пісні.

Дует у складі В. І. Никитюк та Г. О. Осипчук

подарував глядачам пісню «Бистра вода».

Особливо тепло зустріли присутні виступ дитячого колективу під керівництвом вже згаданої В. І. Никитюк, дуєт у складі М. Клименко та І. Синчук, сольні номери М. Пастернак та В. Гарячкун, родину Сульжуків.

Багатою подією свята став виступ драматичного колективу, на прохання односельців були показані уривки з п'єси «Весілля в Малинівці».

Щодо народних умільців, які представили свої вироби на виставку, то це П. В. Никитюк, Н. М. Дещук та М. О. Сульжук. Їх експонати — старовинний український одяг, вишивки, декоративне ліплення, різьба по дереву, ікебана...

ВОСКОДАВИ. Першими на сцену вийшли Т. Антонів, Л. Токарець, А. Негодюк, Н. Токарець. Вони виконали пісню «Нам не можна забути війну». Затим був прочитаний вірш «Мала мати дев'ять соколів» (З. Рудик).

Тепло сприйняли присутні виступ дуєту у складі С. Кравчука та С. Остапчука, які подарували залу пісню «Невідомий солдат».

Нового імпульсу надали концертні співаки Н. Білецька, сестри Токарець, гуморист С. Марчук, С. Михащук, І. Негодюк та О. Поліщук.

Стосовно місцевого драматичного колективу, то він того дня підготував обряд «Сватання в українській родині».

Завершився концерт виконанням «Молитви за Україну».

Коротко про виставку сільських умільців, яку розгорнули в одній із кімнат бібліотеки. Чільне місце на ній займали живописні полотна «Княжна», «Либідь», «Дума про сина», «Сестра», «Тополя», які створила художниця М. Токарець. Крім того, увагу привертала експонати вчительки М. Семенюк (вдало підібрані за кольором коврики, доріжки, наволочки), вази, коньячні набори, цукерниці, шкатулки і матрьошки електрика С. Семенюка та вишиті старовинні сорочки, рушники і серветки В. Токарець.

Галина ЧЕРНЯК,
Антоніна ДІМІТРОВА.